

نامه‌یه‌کی کراوه بو به‌ریز کاک مه‌سعود

کاروان نه‌نوه‌ر

به‌ریزیم سلّو

مانگی ئەیلوولی سالی ۱۹۸۸ بوو، له زانکۆی موسڵ فی‌رخواز بووم، لهو دەمەدا هەلمەتی ئەنفالی هەشتی ناوچەیی بادینان له گەرمەیدا بوو، به چاوی خۆم مال و ژن و کچ و نازەلی بادینانم بینی له‌ناو ئیقای سەربازییه‌وه به تالان دەبران و له بادینانه‌وه بوو ناو شاری موسڵ دەهینران، له دەروازه‌ی ئەو شارەدا له گەرەکه‌کانی (حی العربی و حی الجموعه‌ الیقافیة والرشدیة) نزیك له زانکۆ، ژنانی موسڵ له‌مبەر و ئەوبەری شەقامه‌کانه‌وه به هەله‌ه‌له‌وه چەپ‌لەو هۆسه‌ پیشوازییان له‌و سەرکه‌وتنه‌ی سوپای به‌عس دەکردو تفیان له دەموچاوی کورده به ئەنفالکراوه‌کان دەکرد، سەربازەکانیش مەروماڵاتی به تالانکراو و کەلوپەلی ناو مایان به‌سەر ئەو ژنانەدا دا‌به‌ش‌ده‌کردو، خوا دەزانیت کچ و ژنه‌کانیان بوو کۆی بردین .

له‌و روژانه‌دا ده‌نگی‌کمان نه‌بیست باس له تالانی بکات، ویژدانیکمان نه‌بینی بچوولی و بلی خۆ کوردیش مروّقن، بوچی سەرو مایان به ئیمه‌ چه‌لال بیت؟! ئیمه‌ ده‌سووتاین و ئەوانیش له به‌زمی سەرکه‌وتندا بوون به‌سەر کچان و ژنانی کوردستاندا، به‌لام هەرگیز ئەوهم له‌بیر ناچیت که هاوڕێ موسلاوییه‌که‌م وتی ئەمشه‌و براکه‌م که ئەفسه‌ره له سوپای عیراقد، له‌ماله‌وه ویستی به‌ ده‌مانچه‌ خۆی بکوژیت چونکه له ناوچەیی (حه‌زه‌ر) نزیکه‌ی ۱۶ هه‌زار کوردی بینیبوو که دیل کرابوون، له‌و بیابانه‌دا به‌بێ ئاوو خواردن دانرابوون، زۆربه‌یان ژن و منال بوون، کورده‌کان زۆربه‌یان هەر له‌ویدا مردن، ئەویش به‌ بینینی ئەو دیمه‌نه‌ تووشی هستیریا ببوو، بۆیه هەر ئەو شه‌وه‌ ویستبووی خۆی بکوژیت .

ئەم‌پرو تەرازووی هی‌زه‌کان گۆرا، گەوره‌ترین هی‌زی سیاسی و ئابووری و ته‌کنۆلوژی له‌گه‌ل ئیمه‌یه‌، ئەمشه‌و بوو یه‌که‌م جاره له‌میژووی کوردا . بۆیه ده‌بوايه هەر ئەو شه‌قامه‌ی که ئەنفاله‌کانیان پیا‌دا هی‌نايه ناو شاری موسڵ، هی‌زه‌کانی پارتي و سوپای کوردستان له‌ویوه جاري ئازادی کوردیان بدایه و تهنه‌ ئەوه‌نده‌یان به‌بیری کوردو عه‌ره‌ب وجیهاندا به‌ی‌نايه‌ته‌وه که ئەم سوپایه‌ له‌نه‌وه‌ی ئەنفالکراوه‌کانن . هەر ئەوه‌نده‌ .

به‌ریزیم

من که وتارو لی‌دوانه‌کانی جه‌نابتانم خوینده‌وه له‌روژنامه‌ی الحیاه و کریستیان ساینس مۆنیته‌رو روژنامه‌کانی تردا، که‌داوای کشانه‌وه‌ی هی‌زی پیشمه‌رگه‌ ده‌که‌یت له‌ناو شاری که‌رکوک، به راستی ئەو روژانه‌ی ئەنفاله‌کانم وه‌بیره‌ته‌وه که تهنه‌ گریانمان بوو مابوویه‌وه، که‌چی ئەم‌پرو له هەلیکی زی‌پینی ئاوه‌ادا، باسی دۆراندنی که‌رکوک کرد بوو هه‌تا هه‌تایه .

به‌ریزیم

ئەو لی‌دوانانه‌ت که من دەزانم له دلسۆزیته‌ بوو میله‌تی کورد، به‌لام بوو هیچ کوردیک مژده‌به‌خش نه‌بوو، به‌لکو ئەو چه‌ند ساته‌ خو‌ش ومیژووییه‌ی کوردی ترسناک کرد، کاری له‌و حاله‌ته‌ شاگه‌شکه‌ ناسایه‌ کرد که کورد ده‌می‌ک ساله‌ خه‌ونی پیوه‌ ده‌بینن، بۆیه‌ خو‌زیا و هه‌زار خو‌زگه‌ تهنه‌ بوو چه‌ند روژیک ئەو خو‌شییه‌ی کورد به‌رده‌وام بوايه به‌تایبه‌ت که لی‌دوانه‌کانی به‌ریز عبدالله گول زور له‌به‌رژه‌وه‌ندی گه‌لی کوردی داماو بوو .

تیبینی کوردستان نیت:

ئەم نووسینه‌ ده‌ربیرینی بیروبو‌چونی خاوه‌نه‌که‌یه‌تی، کوردستان نیت له‌ناوه‌پۆکه‌که‌ی به‌رپرسیار نییه‌ .